



## Eurooppalainen Albania

□ Kuten Suomen EY-keskustelu on paljastanut ja pääministeri Esko Ahokin todennut, Suomella on tulevaisuutensa kanssa kaksi mahdollisuutta. Joko ryhdymme uudeksi Albaniaksi jättäytymällä EY:n ulkopuolelle tai alistumme Brysselin sätkynukeksi menemällä EY:n jäseneksi.

Tällaista valintaa ei pidä ratkaista hosumalla, vaan molempia vaihtoehtoja on puntaroitava puolelta jos toiseltakin.

Albaniastahan tiedämme sen verran, että siellä on lämmintä ja köyhää. Sen tien valinnassa on siis ainakin se hyvä puoli, että saamme nykyistä paremman ilmaston. Talvella ei sada lunta juuri koskaan, eikä paukkupakkasia ole ikinä. Jäänmurtajat romutetaan lopullisesti ja hiihtokeskukset suljetaan, mistä molemmista tapauksista koituu huomattavaa säästöä.

Albanian oloissa myös maatalous kukoistaa. Kalliista traktoreista ja leikkuupuimureista

voidaan luopua, koska albanialaiseen maatalouteen riittävät mainiosti aasit, härät ja risukarhut. Hangosta Utsjoelle viljellään lähinnä viinirypäleitä, taateleita ja viikunoita, joten muuta ruokaa nyt ei kansalle riitäkään. Se on oikeastaan vain hyvä asia, sillä albanialaisina olemme niin köyhiä, ettei meillä olisi varaa ruokaa ostaakaan, vaikka sitä olisikin.

Myönteistä on sekin, että kun viiniä tuotetaan kotimaassa, sen hinta nousee niin huikeaksi, että kansa selviää käsiin ja on kaikin puolin onnellista, sillä se yhtenä miehenä rakastaa suurta johtajaansa Keijo Korhosta.

Brysselin sätkyukko-vaihtoehdossa sen sijaan käy päinvastoin. Silloin viina vapautuu ja halpenee niin paljon, että sitä on edullisempaa ostaa kuin vettä. Tässä tapauksessa on se etu, että selvin päin olisikin ikävä olla sätkyukkona.

Sätkyukkona oleminen on muutenkin onnellista, vai onko kukaan koskaan nähnyt onnetonta sätkyukkoa? Poikkeuksetta niillä on naama virneessä ja kädet ja jalat huitovat iloisesti. Erityinen mukavuus tuossa ammatissa on, ettei itse tarvitse tehdä mitään. Riittää kun öllötellään ja odotellaan että euroherra nykäisee narusta, niin jopa täällä kaikki taas sätkähää.

Säästöä tulee siitä, että kun kaikki päätökset tehdään Brysselissä, emme enää tarvitse omia herroja ollenkaan.

Jos nyt jotain kielteistä on pakko sanoa sätkyukkoudesta, niin kenties sellaista on se, että mitä me sitten teemme, jos jonain päivänä Brysselistä ei kuulukaan yhtään mitään? Silloin koko elämänmeno pysähtyy ja lama laskeutuu yllemme, kun emme osaa tehdä itse mitään, vaan seisomme tumput suorina niin kuin vain käyttämätön sätkyukko osaa.

Silti näyttää kaiken kaikkiaan siltä, että sekä albanisoitumisessa että sätkyukkoutumisessa on molemmissa niin suuria etuja maallemme, että kaikkein paras vaihtoehto on valita molemmat. Ei sen pitäisi ylivoimaista olla: ilmoitamme vain mahdollisimman pian liittyyämme EY:hyn ja heti perään suljemme rajat ilmatii-viisti. Silloin takuulla kaikki mahdolliset osapuolet ovat tyytyväisiä tehtyyn ratkaisuun.